

Közel jöttek a sorsok

Ahol pénz van, ott nincs mindig tehetség. Ahol meg tehetség van, ott sokszor nélkülöznek. A Messzehangzó Alapítvány az utóbbin akar segíteni.

ÍRTA: FEKETE EMESE

FOTÓ: ORBITAL STRANGERS

Mindenki kapja meg a lehetőséget! Ez volt az alapgondolat, amellyel Vigh Mónika és Karagich István tíz évvel ezelőtt létrehozták a Messzehangzó Tehetségek Alapítványt. Nekik személy szerint sok lehetőségük volt, közgazdászként, sikeres karrierrel mindent megadhattak gyerekeiknek, támogattak különböző gyerekalapítványokat is. Egy idő után viszont nem (csak) pénzzel, de befektetett idővel, munkával, saját tematikával akartak lehetőséget adni kimagasló tehetségű, hátrányos helyzetű gyerekeknek.

Iskolán kívüli tehetséggondozó programot indítottak, hogy azok is kibontakozhassanak, akiknek amúgy a mindennapi megélhetés is komoly teher. Művészetek, természettudományok, újabban informatika, ez a három fő terület, ahol felkarolják a felső tagozatos és

középiskolás tehetségeket, és akár érettségig támogatják őket. Alapvetően három programmal, ingyenes nyári tehetséggondozó táborok, évközi tehetségműhelyek és egyéni ösztöndíjprogramok révén.

Eddig 890 gyerek tehetségmutatóit mérték fel, 680-at vittek táborba, 1300 tehetséget értek el az év közbeni tematikus programokkal, és 45-en kaptak támogatást az ösztöndíjprogramon keresztül. Utóbbi a legkomolyabb vállalás, fejenként és tíz hónapon át összesen százezer forintig terjedő segítséget jelent. Az érintett családok e nélkül tényleg nem tudnának továbblépni.

„Ahogy elkezdtek megkeresni az iskolákat, közel jöttek a sorsok” – mondja Móni, akinek korábbi, még a gyerekek születése előtti banki, treasury munkája után tíz éve ez a fő állása. Ötven, hatvan családdal ápol szoros kapcsolatot, közelről követi jó néhány tehetség sorsát, és ha teheti, minden programon, táborban ott van.

Férje, a Blochamps Capital alapítója és vezetője az infrastruktúrát biztosítja, ők ketten, mint az alapítvány alapítói, minden működési költséget fedeznek. A programokra, ösztöndíjakra összeszedett támogatói pénzeket nem közvetlenül a családoknak osztják szét, hanem a kiválasztott tehetség gondozását végző iskolának, intézménynek utalják.

„A lényeg a fenntarthatóság, nem egy-két évig, hanem hosszabb ideig tudunk így segíteni a kiválasztott gyerekeknek, családoknak” – Móniék ennek látják értelmét. Személyesen is megérintik az így megismert történetek, például Csengée, akinek szülei úgy tudták megvenni a lányuk tehetségéhez méltó 600 ezer forintos hegedűt, hogy el kellett adniuk a családi vállalkozáshoz használt autót. Szintén vele történt meg, hogy a távolsági buszon egy testesebb hölgy ráesett a hangszerére, a javíttatás is több százezer forint volt. A Messzehangzó programjába ez a tétel nem fért volna bele, de Móni tudta, kit kell felhívni, aki magánemberként tud és hajlandó is segíteni. Csenge ma már a Zeneakadémia sikeres hallgatója. **F**

ADAKOZOL?

Elhatároztuk, hogy minden hónapban írunk egy olyan szervezetről, amit szerintünk érdemes támogatni. Miért teszünk így? Mert Magyarországon kevesen élnek jól (a jól élők közül sokan olvassák a Forbes), de nagyon sokan küzdenek minden nap. Ez így igazságtalan, és mindenkinek van egy kis felelőssége benne.

SZÁMOKBAN

KÖLTSÉGVETÉS:

Az alapítvány működésére és a programok megvalósítására évente 24–27 millió forintot tudnak fordítani, ebből a működési kiadásokat az alapítók állják. A programok fedezetét főleg céges adományokból teremtik elő.

MIT KEZDENÉNEK 10 000, 100 000 ÉS 1 000 000 FORINT ADOMÁNNYAL?

10 000: Egy gyermek egy hónapon át tartó tehetséggondozásának támogatására fordítanánk az ösztöndíjrendszeren keresztül.

100 000: Ennyi pénz pont fedezné tíz gyerek egyhavi részvételét a tanév ideje alatt a tematikus tehetséggondozó műhelyek foglalkozásain.

1 000 000: Harminc gyermek szállását és napi ötszöri étkezését tudnánk fedezni az önkéntes szakemberek által vezetett hatnapos, tehetségfejlesztő táborok tematikus programjában.